

aceștia era și unul anume Borănescu, care fu mai în urmă reținut, pentru mai mult timp, ca prizonier de către Pașa din Silistria. Assemenea și Turcii, incredințându-se ore și cum, trimitéu adese-ori și ei din parte-le, către Tudor și către Divan, Turci travestiți ¹⁾ pe cari, după ce i priimea cu multă politeța și afabilitate, îi înapoia ierăși fô-ră cea ma mică supărare.

Tudor, nutrind, încă de la început dorința d'a ocupa și Mitropolia din București, nu înceta de a da lui Savva, în tôte dillele, differite motive care întreținéu și întărêtau ura d'între dênșii.

Mitropolitul, prevédându că acésta avea să ajungă, în cele de pe urmă, și la armé și că, prin urmare, se va primejdi și orașul, pe de uă parte înduplecă prin cuvinte pe Savva d'a părăsi ocupa-rea Mitropoliei, iér pe de alta rugă pe Tudor a i acorda voia să plece din București împreună cu Episcopul de Buzeu și cu alți șesse boieri notabili închiși și ei acolo, și anume: Marele spătaru Grigorie Bălenu, cu cei doi gineri ai săi N. Văcărescu și C. Herăscu, Marele Vistieru Filipescu, Marele Vornicu G. Slătinenu și Marele Vornicu A. Nenciulescu, cari se téméu ca nu cum-va

1). Acești trimiși erau mai mult pentru a spiona, iér nu din sinceritate, precum se prefăcêu în convorbirile lor cu Tudor.

(N. Aut.)